

3 Sorgens Stand.

Mel.: „Jesu, dine dybe Sunder.“

Qvils du Smertens Thi min vandre,
Qvils du lider Angst og Rød —
Fød — det vil din Gud forandre,

Se Guds Mand i alt dit Brø,
Se de Veie, han vil gaa. —
Gaa vil Troen i dig flyde,

Al din Rød kan vil af Raade
Fra dig vende — fra ham det.
Kan du blot oprigtig raade:

Betrægtning.

(1 Petr. 2, 21 og 19.)

Det er ret at se op til dem, som
menneskelig talt og seet har udrettet
store Ting paa Jorden og gjennoet
sin Personlighed og sit Virke toter til
vores Hjertes.

Et Menneske fortjener derfor i dy-
beste Grund saa da at han som
kort Mønstre for os, naar det
som er udbrødt over dets Liv, er
tændt af ham, som selv er Verdens
Lyd, og den Glans, det spredter, er
kommet fra Guds og Menneskens Sam-
Liv. Thi det ene, store Mønstre til
Efterfølgelse er og bliver Jesus Ari-
stus.

Det er uendelig meget mere end
alle store og gode Mænd og Kvinder.
I ham er Allden til og Fjenden af
alt stort og godt. Det er umuligt
at give hans Billede fuldt. Jo
længere man ser paa det, des rigere
des herligere bliver det. Han ensel-
te Troen magter vi at drage frem.

Apostelen Peter siger om ham i
det Sted, som vi har taget for os, at
han „alle gjorde Synd.“ og at „det
ikke blev hundens Solg i hans Mund.“
Dernæst, at han „alle skændte Igen,
da han blev overflødet, ikke troede,
da han led, men overgav det til dem,
som demmer retfærdig.“ og endelig,
at „han har vores Synder paa sig
ogene paa Troen.“

Det Billede, som er givet af Pre-
diken i disse Led, er: uden Synd,
alid i Sandheden, Alidig gjorde
han noget godt, han god; ja han
gik endog i Sjættens Sted og tog
dets Synder med deres Straf indtil
Løden paa Troen paa sig og led
loalmødig ondt, tiltrædt for, at han
selv sin gjorde godt.

Staa stille og se paa dette Bil-
lede! Gaa, som i sig selv var saa
ren og hellig, at han selv kan sige:
„Gaa kan overbevise mig om nogen
Synd.“ og at Apostelen kan vidne, at
han i sig selv var saa udrettet af
Synd, at han alle engang vidste,
hvor Synd var, han blev sig hele Liv
til Menneskesjættens Grefse. Med
Søndhed kan der siges om ham:
„Om Raade du udvæder! Om
Lyd er al din Veil!“ Og kan nogen
vise større Skønlighed end at ofre sig
for sine Brøder?

Han har lidt ondt, jaledes som in-
tet Menneske i Verden har lidt ondt.
Guds hele Liv var Sanddommen af
blot ført i Armod, Foragt, Foriel-
gelse og Væie. Som i et eneste stort
Jovntag tog han al Verdens Syn-
der og lægger dem paa sine Skuldre

er dem op paa Korsets Tro.
Gulsten usigelig Videlse maatte
det ikke være for ham, som var uden
Synd, at se sig og lide sig betragtet
af Mennesker. Ja hvad mere er, af
Gud i Himlen, som den ene, store
Synder og Misbrøder. Er det un-
derligt, at han, udvændt mellem
Himmel og Jord, som forklædt af
brøde Jorden og Hælen, una ma-
de: „Min Gud! min Gud! Hvorfor
har du forladt mig?“ Og dog, un-
der al Videlse en Troalmødighed, en
stille Sengstøtthed, som under al-
ter og efter dette samme: „Alle min,
men din Veie sse! Han skændte E-
se Igen, da han blev overflødet, Han
oplod alle sin Mand som et Lam, der
ledes til Slagterhøsten.

Hvorledes ma vi blive tilroede,
naar vi stiller os Ansigt til Ansigt
med dette Billede og paa samme Tid
hører Apostelens Formaning: „Bl
dertil er I kaldte, efterdi ogsaa Ari-
stus har lidt for os og efterladt os et
Eksempel, forat I skulde efterfølge
hans Fodspor.“ Vi søger Igen:
hvoreledes ma vi blive tilroede, naar
vi taar de Troen af Jesu Billede,
som er givet i de nævnte Led, og an-
vender paa os?

Men, vil du da maasse sige, hvor-
ledes er det muligt for noget Men-
neske, at ligne Jesus og træde i hans
Fodspor? Er ikke dette umulige
Strav, som stilles til os?

Det er sandt: Det er umuligt at
„lign Jesus efter.“ Jæred du er
kommen ham nær, jæred du er kom-
men i personligt Samfund med ham;
thi jæred det sse, vil du ikke det,
som Sandhed er godt, vil du ikke lide
ondt, vil du ikke lide toalmødig, vil
du ikke ofre dig for andre, endlige for
dem, som gjør dig ondt. Ugefældt
som Marianne kan sse Gud eller
Pantieren sine Pleter, kan du sse
Jesus efter og ligne Jesus, jæred
den store Forvandring er foregaaet
med dig, at du er bleven omvendt, er
bleven et Guds Barn. Derfor læs
der ogsaa i de ovennævnte Led:
„Han, som har vores Synder paa sig
ogene paa Troen, forat vi, alidde
fra Synden, skal leve i Retfærdighed,
han, ved hvis Sætt I er lægte. Thi
I var som vilkørende Føot, men er

nu omvendte til eders Sjættens Gode
og Tilstandmand.“

Hvem er det altsaa, Apostelen ven-
der sig til? Al hvem er det, han
vender Jesu Efterfølgelse? Det er af
dem, som er lægte ved Jesu Sætt.
Det er af dem, som er alidde fra
Synden. Det er af dem, som vistnok
før var som vilkørende Føot, men
nu er omvendte til sin Sjættens Gode
og Tilstandmand.

Det er Veien lægnet fra Mark, som
det gaar an. Derfor du ikke ligner
Jesus, jæred du ikke træder i Jesu
Fodspor, kommer du aldrig i Eng-
sted ind i Guds Himmel. Men skal
du komme til at ligne Jesus, man
du først med Guds have seet og lætt,
at du, som du er, danner Jesu Mod-
billede, naar i den største Modst-
ning til ham, som er det ene, store
Ideal, som er Sandheden, som er
Skønligheden, som er Troalmødighe-
den. Al, om dog enhver vilde maade
sig selv med Jesu Billede for at
de ikke dette Jesu Billede lætt og
fremt gjere den fremmede Sjættning
at sætte Tommen: Du er velet og
hundet for lætt.

Men dette Billede vil da ogsaa kan
gjere sin egentlige Sjættning og sse
sin dragende Magt og dragt hen til
sig selv, det eneste Sted, hvorfra
Engdommen udstrømmer. Og naar
dette Billede har vundet Stillelse,
vil ogsaa Righeden, omend i al Skref-
selighed, vise sig. Den vil komme
frem i Gud og Alidig overfor Synden i
enver Stillelse og i Skønlighed til
alt godt, i brændende Jætt efter at
gjere godt mod vores Menneskesse
og i Villighed til at ofre og lide for
enhver god Sag.

Jo mere Jesu Billede drager sig i
vores Liv, des mere vil ogsaa vi som
Jesu eget Billede blive en dragende
Magt. Særlig gjælder da det dem,
som skal være Jesu Vidner, Jesu
Sendebud.

Saa snart de har levet og virket i
Jesu, Guds Sætt, Tro og for Udse
Gang lætt sine Ting i Jesu Navn,
vil der blive Rum og Røndeelse for
Ordet: „Om eders Vælebere han,
som har forklædt eders Guds Led, og
naar I betragter Udgangen af deres
Sætt, da efterfølg deres Tro!“

— „M.“ W.

